opusdei.org

"Ell omplirà de fruits les xarxes"

Homilia del Prelat de l'Opus Dei en la festivitat de sant Josepmaria Escrivà (Roma, 25 juny 2011). "Les nostres il·lusions es veuran satisfetes per les meravelles de Déu", ha dit amb paraules del fundador.

05/07/2011

1. Hem anticipat un dia la celebració de la festa litúrgica de sant Josepmaria perquè demà, aniversari del seu traspàs, enguany coincideix amb la festa del Corpus Christi.

Aquesta circumstància, però, ens pot ajudar a preparar-nos millor per a una solemnitat tan gran. El nostre Pare s'hi disposava amb molt d'amor i seguia celebrant-ho també en les jornades següents, durant la octava que llavors prescrivia la litúrgia, adorant Jesús en el Santíssim Sagrament, agraint-li que hagi romàs amb nosaltres sota les espècies eucarístiques, desagreujant-lo per les ofenses que rep i demanant pel Papa, per l'Església, pel món sencer.

Us convido a unir-vos a aquests sentiments que omplien l'ànima de sant Josepmaria quan era físicament entre nosaltres. Acudim a la seva intercessió perquè ens obtingui, de la Santíssima Trinitat, la gràcia de ser veritablement ànimes eucarístiques: dones i homes que de veritat malden per fer de la Sagrada Eucaristia, jornada rere jornada, el centre del treball, de les aspiracions i de l'existència.

També m'omple de goig que avui sigui l'aniversari de la primera ordenació sacerdotal de fidels de l'Opus Dei: Mons. Álvaro del Portillo, José María Hernández Garnica i José Luis Múzquiz. Dels tres es troba en curs el procés de beatificació. Recorreguem privadament a aquests tres primers sacerdots de l'Obra perquè intercedeixin per cada un de nosaltres.

2. Els textos litúrgics de la Missa de sant Josepmaria resumeixen els punts fonamentals de l'esperit que, inspirat per Déu, va començar a difondre des del 2 d'octubre de 1928. Els resumeix bé l'oració col·lecta: «Proclamar la vocació universal a la santedat i a l'apostolat», com a fills de Déu, enmig del treball professional i en les circumstàncies de la vida corrent, per «servir amb amor ardent l'obra de la Redempció», mitjançant una tasca apostòlica personal d'amistat i de confidència.

Avui voldria aturar-me en aquest últim aspecte, considerant l'escena de la pesca miraculosa que acabem d'escoltar.

En aquest passatge de l'Evangeli, que narra la crida a l'apostolat dels primers deixebles de Jesucrist, hom descobreix el model exemplar de la vocació apostòlica dels fidels cristians, als quals el Senyor cerca enmig de la seva professió. A Camí, per l'any 1930, sant Josepmaria escrivia: ***Això que a tu et meravella a mi em sembla raonable. —¿Que Déu t'ha vingut a buscar en l'exercici de la teva professió? Així va buscar els primers: Pere, Andreu, Joan i Jaume, al costat de les xarxes; Mateu, assegut al banc dels recaptadors... [1]***

Com el bon pare de família que parla Jesús [2] , sant Josepmaria va saber treure llums noves de la Paraula de Déu, mostrant com aspirar a la

santedat en la vida corrent, segons posa en relleu Benet XVI en l'exhortació apostòlica Verbum Domini [3] . Al mateix temps, la predicació de sant Josepmaria se situava en el solc obert pels Pares de l'Església. Ja sant Agustí, comentant aquesta escena evangèlica, havia afirmat que els Apòstols «reberen de Jesús les xarxes de la Paraula de Déu, les van calar al món, com en un mar profund, i van recollir aquest gran nombre de cristians que veiem amb sorpresa» [4] . Sant Ciril d'Alexandria afegia que «la xarxa se segueix calant ara, mentre Crist crida a la conversió aquells que, segons la paraula de l'Escriptura, es troben enmig del mar, és a dir, en mig de les onades tempestuoses de les coses del món» [5] . Ara ens toca a nosaltres continuar aquesta pesca divina, obeint el manament de Jesús, sota la guia de Pere, que és el patró de la barca. Els fruits, ara com aleshores, seran copiosos: recollir gran

quantitat de peixos. Tants, que les xarxes es trencaven (Lc 5, 6).

Potser de vegades, com feia notar el nostre Pare, ens podria venir al cap la idea que tot això és molt bonic, però utòpic, un somni irrealitzable; ¡està tan regirat el mar del món en què vivim! Rebutgem immediatament aquest pensament, si mai es presentés, i demanem al Senyor que ens augmenti la fe, ***amb la seguretat absoluta que les nostres il·lusions es veuran sadollades per les meravelles de Déu [6]*** . La solemnitat de la Pentecosta, que hem celebrat fa dues setmanes, ens mostra que per a Déu no hi ha impossibles: Ell omplirà de fruits les xarxes si, de la nostra part, fem servir en primer lloc els mitjans sobrenaturals –l'oració, la mortificació, la feina feta amb perfecció humana i sobrenatural— i aprofitem totes les ocasions que se'ns

presentin per acostar les ànimes a Déu.

3. Fixem-nos en l'actitud de Simó Pere. Després el dubte inicial –s'havia esforçat en la pesca durant tota la nit, sense aconseguir-ne res— es refia del Senyor: perquè vós ho dieu, calaré les xarxes (Lc 5, 5). Llavors es fa el miracle. Benet XVI assenyala que «Pere no podia imaginar aleshores que un dia arribaria a Roma i seria aquí "pescador d'homes" per al Senyor. Accepta aquesta crida sorprenent a deixar-se implicar en aquesta gran aventura. És generós, reconeix les seves limitacions, però creu en qui el crida, segueix el somni del seu cor. Diu sí, un sí valent i generós, i esdevé deixeble de Jesús» [7] .

El mateix passa amb nosaltres, si escoltem el Senyor i posem en pràctica allò que ens diu, com parafraseja el nostre Pare: ***si em***

seguiu, us faré pescadors d'homes; sereu eficaços, i atraureu les ànimes cap a Déu. Hem de confiar, doncs, en aquests mots del Senyor: ficar-se a la barca, empunyar els rems, hissar les veles, i llançar-se a aquest mar del món que Crist ens dóna com a heretat. Duc in altum et laxate retia vestra in capturam!: vogueu mar endins i caleu les xarxes per pescar [8] .

La conducta de sant Pere, que es fia de Jesús més que de la seva experiència personal, constitueix un ensenyament preciós per a tots. Perquè «també nosaltres tenim desitjos de Déu, també nosaltres volem ser generosos, però també nosaltres esperem que Déu actuï amb força en el món i el transformi immediatament segons les nostres idees» [9] . Amb aquestes paraules, Benet XVI posa en guàrdia davant l'únic que veritablement podria conduir al fracàs més complet:

dipositar la confiança només o principalment en les possibilitats o en els esforços humans, descuidant el recurs als mitjans sobrenaturals. Seria un gravíssim error, perquè el Senyor habitualment «tria el camí de la transformació dels cors amb el sofriment i la humilitat. I nosaltres, com Pere, hem de convertir-nos sempre de nou» [10] .

Sant Josepmaria ens impulsava a acudir a la santíssima Mare de Déu, Reina dels Apòstols, perquè les xarxes –és a dir, el nostre treball professional, les nostres iniciatives, personals o en col·laboració amb altres— s'omplin d'eficàcia en el servei de l'Església. Que Ella ens ensenyi ***a viure de fe; perseverar amb esperança; romandre aferrats a Jesucrist; estimar-lo de debò, de debò, de debò; recórrer i assaborir la nostra aventura d'Amor, puix que estem enamorats de Déu; deixar que Crist entri en la***

nostra pobra barca i que prengui possessió de la nostra ànima com a Amo i Senyor [11] .

.....

[1] Sant Josepmaria, *Camí* , n. 799.

[2] Cf. *Mt* 13, 52.

[3] Cf. exhort. apost. *Verbum Domini* , 30-IX-2010, n. 48.

[4] Sant Agustí, Sermó 248, 2.

[5] Sant Ciril d'Alexandria, Comentari a l'evangeli de sant Lluc, homilia 12.

[6] Sant Josepmaria, *És Crist que passa* , n. 159.

[7] Benet XVI, Discurs en l'audiència general, 17-V-2006.

[8] Sant Josepmaria, *És Crist que passa* , n. 159.

[9] Benet XVI, Discurs en l'audiència general, 17-V-2006.

[10] Ibíd.

[11] Sant Josepmaria, *Amics de Déu* , n. 22.

pdf | document generat automàticament des de https://dev.opusdei.org/ca/article/ell-omplira-de-fruits-les-xarxes/ (18/08/2025)